

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

De profectu vel consurrectione actiuæ vitæ per fidem, dilectionem, &
spem. Cap. XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

quæ animam ab omni, quod Deus non est, liberam reddit, & continuo sursum effluxu amorosi affectus in increatum bonum, animam salubriter deiformem efficit, hinc in gratia, & postmodum in gloria. Et in hoc succinctè explicatum est, qualiter homo in actiua vita satagere debeat se virtutibus ornare, si felicem profectum in ipsa habere voluerit, & accessum ad contemplatiuam.

De profectu vel consurrectione actiue vite per fidem, dilectionem, & spem. Cap. XXII.

Canis.

Via mystica.

Via scholastica.

Tertio principaliter ostendendum est, qualiter homo proficere debeat in actiua vita, & consurgere in perfectiõe obuiam Deo, dicendo cum sponsa: *Surgam, & circuibò ciuitatem: per vicos, & plateas, quæram quem diligit anima mea.* Hic est sciendum, quod huius consurrectionis duplex est modus. Primus est mysticus, & occultus, vocaturque à Dionysio mystica Theologia, quia est occultissima sapientia, quàm immediatè solus Deus in spiritu hominem docet: aliæ autem scientiæ à mortalibus magistris docentur. Hæc sapientia tantùm in corde scribitur diuina illuminatione, & caelesti influxu. Et quanquam non possit propter suam excellentem nobilitatem ab vilo hominum perfectè tradi, & doceri, quilibet tamen, quantumcunque simplex fuerit, & indoctus, si fideliter frequentauerit scholam diuinam, hoc est, virtutum, & virtuosarum exercitationum, hæc nobilem sapientiam à Deo immediatè recipere poterit supra omnem intellectum per amorosos affectus atque influxus in Deum. Et hic est vnus modus consurrectionis per vim concupiscibilem, de quo parum tetigi in præcedentibus, sed latius postea prosequar. Hæc mystica Theologia in omni gradu proficientis vitæ excitari debet: sed quantò altius ascenditur, tantò magis exercitatur. Secundus modus consurrectionis est Scholasticus secundùm humanam eruditionem, & de illo nunc loqui incedimus, quia communiter exercetur in vita actiua. Est ergo sciendum, quod sicut in æterna vita anima Deo spiritali connubio coniungitur per tria dona, quæ à Deo recipit, & possidet tãquam dotes, hoc est, visione clara, dilectione pura, & fruitione secunda: sic in huius vitæ via per gratiam æternæ beatitudinis gloriam prælibantes, appropinquamus Deo exercitijs trium virtutum Theologicarum, tribus animæ dotibus correspondentiũ. Et per istas tres virtutes meretur homo præfatas tres dotes animæ recipere in gloria: per ipsas etiam in terra.

in tempore isto coniungimur Deo in actiua vita pariter, & contem-
platiua, sed multum differenter prout postea audiemus.

*De intentione triplici recta, simplici, & deiformi, deque oratione
vocali. Cap. XXIII.*

In actiua vita, de qua nunc loquimur, confurgimus ac Deo coniun-
gimur, primo recta intentione fidei lumine illustrata: quod fit, ^{Intentio}
quando homo in cunctis quae agit vel patitur, cupit aut vitat, simpli-
cem intentionis oculum habet ad Deum duntaxat, quarendo scilicet
in omnibus pure ipsius honorem, gloriam, dilectionem, ac beneplaci-
tum ex charitate, & nihil aliud habet in intentione. Haec intentio ma-
ximè attendenda est in omnibus: quia quantumlibet bonum sit opus, aliena
intentio facit ipsum vanum, & sine fructu: & e contrario, intentio bona,
opus, quod in se nec bonum est, nec malum, fructuosum efficit, & ac-
ceptum. Et quia pauci valde homines puram intentionem habent, &
salus nostra, & profectus consistit in intentione, idcirco notandum est
tres esse gradus intentionis bonae. Primus est intentio recta quae ordi-
nat omnia ad Deum, & propter Deum. Ista intentio procedit ex vo-^{Gradus in-}
luntate affectuosa, actu diuini amoris calefacta. Quae voluntas sic amo-^{Intentionis}
re astuans, intentionem ad consecutionem aeterni finis desiderati ope-^{bonae.}
rando impellit, nec hominem quiescere, nisi in aeterno bono sinit. Hic
ergo discernitur filij adoptionis à filijs reprobationis: quia omnes, qui
in exercitijs suis, & operibus virtuosis perficiendis non attrahuntur a-
more diuino, sed impelluntur aliunde, Deo vniri non possunt. Cau-^{Naturę re-}
sa huius est, quia cum natura recurua vel inclinata sit ad seipsam, ^{curitas ad}
ideo qui diuinum, gratuitum, supernaturalemque non habent amo-^{seipsam.}
rem, in omnibus naturali amore ad sese reflectuntur, quærentes seip-
sos, & affectantes in exercitijs virtuosorum operum sensibilem amo-
rem, spiritualement dulcedinem, & similia. Sed verus amator seipsam
contemnit, & solum Deum querit in omnibus, quia charitas nexus est
amoris, nos in Deum transficiens, per quam vnimur Deo, nobis ipsis
renuntiates, & Deus vnitur nobis. Et quamuis naturalis amor in acti-
bus exterioribus tam similis sit diuinae charitati, vt non facile valeant se-
cerni, tamen in intentione valde dissimiles sunt: quia charitas in nullo
seipsam querit, naturalis verò amor seipsam in omnibus querit. Et sicut
Adam in Paradiso seipsam querendo in quatuor prolabeatur peccata, ^{Gen. 3.}
videlicet in superbiam, quia mandatum Dei contempsit: in auaritiam,